

1946-11-06

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Johan Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst på arket

Generel kommentar:

Andreas/Puf Larsen boede med sin kone, Else, og deres børn sammen med Johannes Larsen i dennes hus på Møllebakken i Kerteminde.

Thora Branners ene søn døde som ganske ung, så da hun selv døde, havde hun børnene Bodild og Fritz tilbage.

Afsendersted:

2., Aaboulevard 80

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen fremgår af et stempel på kuverten

Modtagersted:

Båxhult pr. Landeryd

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Folmer -

Bodild Branner

Ebbe Branner

Frits Branner

Thora Branner

Louise Brønsted

Thora Cohn

Alhed Larsen

Andreas Larsen

Elena Larsen

Jens Larsen

Johannes Larsen

Jonas Larsen

Peter Andreas Larsen

Jeppé Larsen, Pufs søn

Alhed Maria Møhl, Lysses datter

Ane Talbot

Laura Warberg

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, Christine Mackie til Johan
Larsen, 1946-11-06, 2396

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Gave til Østfyns Museer 2020

TRANSSKRIFTION

6/11 - 46

Kære lille Lysse!

Det er jo lidt sent at takke dig for dit Fødselsdagsbrev til min Fødselsdag d. 10. Maj (er 8) hvor jeg fyldte ikke 74 men, desværre 76! Men her gør jeg det altså. Tak for Brevet! Det indeholdt jo både noget fornøjeligt og det modsatte; det var meget morsomt at høre om alle de Forbedringer i jeres dejlige gamle Hus! det er vel nok imponerende, hvad du beskriver! Med alle de moderne Installationer og Fliser i lange Baner! Hvor vilde jeg dog gerne engang besøge jer, inden jeg dør! Men det er vanskeligt på mange Måder. Jeg tænker tit på gamle Båxhult og den dejlige Egn - Brouåsen! Var det der, den gamle Kone boede? Alhed havde bagt en Kage til hende og vi gik op med den en Sommeraftenstund, lidt hen på Aftenen, så hun var gået i Seng; vi bankede på, jeg kan endnu høre hendes gamle forskrækkede Stemme: "å de' lefvande?" Dengang havde vi endnu det f. som I har sløjft; for en halv Snes År siden havde jeg en ganske lille Korrespondance med en gammel Kontrakts[ulæseligt] på O[ulæseligt], han stavede endnu på den gammeldags Manér, den kan jeg bedst lide! Det triste var, hvad du fortalte om dit Julebesøg i Kjerterminde, jeg tror nu, du ser for sort på det. Jeg var der i Sommer - hver Sommer bestemmer jeg at jeg vil skrive til dig derfra! - og jeg synes, det hele var forholdsvis harmonisk, det var meget sjældent at det skurrede. Ja, du har sandelig Ret i, at Puf er en ener - Mor sagde så tit "Puf er et herligt Menneske" - et ædelt Menneske, det er hjerteskerende at tænke på, at han skal være halv- eller helulykkelig. Men jeg er nu vis på, at hvis - når - Forholdene engang igen bliver sådan at han kan få fat på det Arbejde, som ligger parat og venter, så vil alt forandre sig derovre; det må jo være frygteligt at gå og vente, når man bare går og længes efter at få Lov at tage fat. Der var en lille Ting, som betød en stor Forbedring af den daglige Atmosfære. Las er holdt op med sin daglige Snaps til Aften (= 3-4 Snapse) og det har gjort, at han er langt mindre irriteret og besværlig end før. Det er jo noget vanskeligere om Vinteren, hvor Børnene er så meget inde, og Las altid sidder i Stuen, han tåler ikke det mindste Kny fra dem, de arme Unger! Men henimod Jul, når de tør begynde at fyre i Centralfyret, så hjælper det, så er de ovenpå med deres Leg og deres Skærmydsler. Jeg havde 3 vidunderlige Uger derovre.

Vi er så bedrøvede i denne Tid, fordi Tutte ligger for Døden. Hun blev for et Par År siden opereret for Cancer mammæ, og nu er det gået i Lungerne og det er håbløst; det er vist kun Dage - eller Timer, hun har tilbage; hun ligger og døser i Morfinrus for at hindre Smerter og, navnlig Åndenød. Det

er hårdt at miste Søskende, det er dog de Mennesker, der som oftest står en nærmest. Bimse ved det nok; og jeg savner da hver Dag din Mor.

[Skrevet lodret langs venstre margen side 2:] Folmer ringede forleden og spurgte mig, om du kom til jeres Studenterjubilæum det anede jeg jo intet om; han vilde selv skrive til dig, og da jeg sagde, at jeg havde et Brev på Stabelen, bad han mig styrke til at du kom! det synes jeg i Sandhed også, at du [skrevet side 1, øverst på arket, på tværs:] skal hvis du på nogen Måde kan rive dig Løs et Par Dage! Det måtte da være mægtig sjov at mødes med de gamle Skolekammerater.

Nu må du hilse hele din søde Familie kærligt fra mig! De kærligste Hilsner til dig selv fra

Mornine.

Da jeg havde lukket Brevet, ringede Lugge, at Tutte var død i Nat Kl. 1/2 3. Hun sov stille hen. Hun vidste, at hun skulde dø og havde talt om det med Børnene. De to stakkels Børn vil savne hende bittert; man kan ikke se, hvordan de skal kunne undvære den kloge, stærke Mor.

Bodilds Ægteskab er jo ikke af de ideelle, og stakkels Fritz er så ensom og set skævt til af så mange, som ikke kender ham, det søde Menneske han er, men man ser kun hans sære Væsen.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1876
11

Shool, hvis du på nogen måde kan give
dig lys et par Linjer! Det værste de var
sædvanligvis at sætte med de gamle
Brevkammerater.

Når vi, du vilde høre
din nye Sættelse, hvilket
for sig i de nye, de
færdige vil dig alle på
Mærke

De havde ligesom været i nogle
Bøger, at Tallet var dog i det Nr. 3.
Hvem var alle her: Hver vidste,
at den anden op og havde lidt om
det med Fremtiden. De to skolebørn
Børn vil være med det, men
Hav du se, hvordan de skal kunne
undvære den Bly, og den kan
Børns og fader og i alle de
sædvanlige, og det vil være en
og det vil være det og den, som alle
Havde den, det nye Brevkammerat og, men
Hav den kan være den.

Kære hils Lyse!

Det er jo lidt sent at takke dig for dit Fødselsdags brev
til min Fødselsdag d. 10 Maj (1878) som jeg fejlede ikke 24 men,
derover, 76! Men her gør jeg det alligevel. Tak for Brevet! Det ind-
holdt jo både noget forejlsigt og det moderate; det var meget
morsomt at høre om alle de Forbedringer i jeres dekke gamle
Hus! det er vel nok imponerende, hvad du beskriver! Med
alle de moderne Installationer og Heiser i lavere Stuer! Hvor
ville jeg dog gerne sætte mig, inden jeg dør. Men det er
vanskeligt på mange måder. Jeg tænker lidt på gamle Præstestue
og den dejlige Ege - Brandstøve! Var det der, den gamle Køge
boede? Altså havde bare en Kage til hende og vi gik og med
den en Sommeraftensstund, lidt her på Aften, så hun
var gået i Seey; vi havde på - jeg kan endnu høre hendes
gamle forskækkede Stemm: "å de lefrande?" Altså
havde vi endnu det f, som Y har sløjet. For en halv
Ses År siden havde jeg en ganske lille Korrespondance med
en gammel Kontraktproost på Orust, han skrevde

enderen på den gammeldags manier, den skal jeg snart lide!

Det viste sig, hvad du forvalte om det Gulekrog i København; jeg tror
nu, du var for sort på det. Jeg var der i Sommer - hvor Sommer beskre-
mer sig at jeg vil skrive til dig derpå! - og jeg synes, det hele var
johndsdavis harmonisk, det var meget sjældent at det skændes.
Ja, du har sandelig ret i, at Puf er en Euer - her næppe så lidt. Puf er et
herligt menneske - et adelt menneske, det er ligesom karakteren at
søge på, at han skal være halv- eller helulelig. Men jeg er nu
vis på, at hvis - når - Forholdene engang igen bliver sådanne at han
kan få fat på det Arbejde, som ligger parat og venter, så vil alt
forandres sig derover, det vil jo være frygteligt at gå og vente, når
man bare går og lægger efter at få Lov at tage fat. Her var en
lille Ting, som betød en stor Forbedring af den daglige Arbeidsfare:
Læs er holdt op med sin daglig Svamp til Apples (= 3-4 Svampe) og
det har gjort, at han er langt mindre irriteret og besværet end
før. Det er jo meget sandsynligt om Viintrau, hvor Pörmann er så meget
inde, og Læs altid sidder i Stuen, han bærer ikke det mindste
Kry fra dem, de arme Dyrer! Men herunder Gril, når de for begynder
at fejre i Centralstyret, så hjælper det, så er de overgået med deres Røg
og deres Stær udsødes. Jeg havde 3 vidunderlige Røger derovre.

Vi er nå bedrøgede i denne Tid, fordi Tante ligger for Døden. Hun
blev for et Par år siden opereret for Cancer mamma, og nu er det
gået i Livet og det er håbløst, det er vist kun Dage- eller
Tidens, hun har tilbage, hun ligger og dør i herfiurus forat
hindre Emuente og navnlig Underud. Det er hårdt at se det Sagen
det er dog de Mennesker, der som oftest står sin værd. Pörmann
ved det nok; og jeg savner da hver Dag den her.

De fleste væggede fordele og afsigle mig, og de der kommer til mig. Sædvanlig påstand
det havde jeg vist om, han vilde selv skrive lidt af, og de der sagde at de havde et par
på Statens, ved bare mig skrive til at den skal i det tryk og i Sandhed også, at det